

handle om Forslaget, saafremt der maatte blive nedsat et Udvalg til Behandling deraf.

Alberti: Da jeg sidste Gang for nogle Aar siden talte her i Salen om Tiendeloven, blev jeg af den ærede Ordfører (Dalsgaard), eller muligvis var det en af hans Venner, anmodet om ikke at tale for meget om den, thi det kunde den ikke taale. Det blev sagt udtrykkelig den Gang fra den Side, og jeg forstod, at det den Gang var saa ung og grøn en Plante, at den ikke kunde taale at blive berørt med plumpe Hænder. Nu da der er gaet nogle Aar, er det vel at haabe, at den har faaet sine Rødder lidt dybere i Jorden, saa den ikke visner ved det første, det bedste Vindpust. Jeg vilde da gerne vide — og det forekommer mig, at det vilde have stor Interesse i mange Retninger for dette høje Ting at vide — hvorledes det egentlig hidtil har stillet sig med Afløsningen af Tiender, siden vi fik Loven af 8de Maj 1894. Jeg har altid, naar der har været forhandlet om Tiendeloven her i Salen, savnet virkelige Oplysninger om, hvor mange Tiender der ere blevne afløste i Henhold til denne Lov, og for hvor store Beløb en saadan Afløsning har fundet Sted. Men jeg har aldrig kunnet faa nogen tilforladelig Oplysning derom ved Forhandlingen her i Salen, og det er jo saa meget mærkværdigere, som vi jo have den Ære blandt os at have flere Tiendekommissærer, som synes mig med Lethed maatte kunne give Oplysning om denne Sag, som de naturligvis følge den med største Interesse. Det volder altid mig, og det gaar sikkert andre som mig, den allerstørste Glæde, naar Regeringen med faderlig Omsorg forsynet med eller flere Medlemmer her i Tinget med et godt fedt Ben at gnave paa. Men saa synes jeg rigtignok, at naar vi langt fra som andre Verdens Børn, der maaske ville se derpaa med Misundelse, tværtimod se derpaa med den oprigtigste og hjerteligste Glæde, vilde det være ganske naturligt, at de ærede Tiendekommissærer af sig selv oplyste, hvormeget Sul der er paa Benet. Derved vilde vi jo faa at vide, hvad der virkelig er foregaaet i Henseende til Tiendeafløsning. Jeg vilde meget glæde mig, om vi her i Salen kunde faa oplyst, hvor mange Tiender der ere afløste i Henhold til Loven af 8de Maj 1894, og for hvor stort et samlet Beløb der saaledes er afløst Tiender.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Jeg skal først bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans ret velvillige Stilling til Sagen. Jeg vil haabe, at der ved fortsat Arbejde derpaa skal komme et godt Resultat ud deraf, og jeg støtter ogsaa dette Haab paa, at den nuværende ærede Landbrugsminister som Medlem af det Udvalg, der første Gang behandlede Sagen i den af Udvalget afgivne Betænkning, har udtalt sin Sympati for Forslaget. Naar den ærede Finansminister mente, at det var en Fejltagelse fra min Side, at Statskassen maaske igen kunde indvinde Kurstabet ved Indkøb af Obligationer, tror jeg, at den ærede Minister har misforstaaet mig. Jeg mener nok, at Statskassen kan have en ikke ringe Chance for at indvinde Kurstabet, men selvfølgelig ikke i samme Øjeblik, som den lider det, men senere. Tiendelaan ere jo amortisable, og de Obligationer, ved hvis Salg Udlaansbeløbet er tilvejebragt, skulle følgelig lige som Tiendelaanene ogsaa amortiseres og altsaa igen indfris paa en eller anden Maade ved Lodtrækning til pari eller ved Indkøb, og det kan da let tænkes, at Statskassen i et belejligt Øjeblik kunde indkøbe dem til endog meget under pari. Det var det, der var min Mening, maaske har jeg ikke ganske klart udtrykt den, men jeg tror, at denne Mening er ret vel begrundet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Kreds (Alberti) har endnu sin gamle Opfattelse af og Kærlighed til denne Tiendelov. Han kan ikke glemme den. Han taler om, at han havde taget med plumpe Hænder paa den. Ja, det er det ærede Medlems Udtryk, det kunde aldrig falde mig ind at antyde sligt lige over for det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde saa gerne vide, hvor mange Tiender der vare afløste. Det forekommer mig, at det ikke var den rette Adresse at rette det Spørgsmaal til mig, det maa han rette til den ærede Landbrugsminister. Den enkelte Tiendeafløsningskommissær kan vide, hvorledes Sagen staar i det Amt, som han er Kommissær for, men ikke hvordan det staar over hele Landet. (Alberti: Hvorledes staar det da hos Dem?) Tak, det staar godt. Og naar blot det ærede Medlem nu vilde hjælpe os at faa denne Sag gennemført, vilde det sikkert snart komme til at staa endnu betydeligt bedre. Men det forekom mig nu ellers, at det vilde have klædt det ærede Medlem ret godt, om han efter de Resultater, som det Flertal, han nu tilhører, er naaet til paa